

ਇਸ ਨਿਰਮਲ ਯਾਦਵ, ਜੇ.

ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ @ ਪੰਮਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CRL.WP ਨੰ. 2006 ਦੇ 30

18 ਅਪ੍ਰੈਲ 2006

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਤਸਕਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1974 - S.3(1) - ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ - ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ 3 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ/ਅਣਦ੍ਰੋਸ਼ਡ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ - ਅਣਦ੍ਰੋਸ਼ਡ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਜੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਡਿਟੈਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ—ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ—ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ.

ਰੱਖੀ ਗਈ, ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਗਠਨ ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ, ਜੋ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਕੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ/ਅਣਦ੍ਰੋਸ਼ਡ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ।

(ਪਰਾ 14)

ਆਰ.ਐਸ.ਘਈ, ਬਿਪਿਨ ਘਈ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ
ਏ.ਜੀ ਮਸੀਹ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ।

ਨਿਰਣਾ

ਨਿਰਮਲ ਯਾਦਵ, ਜੇ.

(1) ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226/227 ਅਧੀਨ ਇਸ ਫੌਜਦਾਰੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੰਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਬਠਿੰਡਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੈ, ਨੇ ਮਿਤੀ 10 ਨਵੰਬਰ, 2005 ਦੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (ਅੰਕੜਾ P-1) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਤਸਕਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1974 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ (ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕੋਫੋਪੋਸਾ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਸੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਲ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀਟੇਨੂ ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-9) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, — 7 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਆਰ-3) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ, - ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 6 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-4) ਦੁਆਰਾ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ 'ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਕਿ ਸਮੱਗਲਰਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਤਸਕਰੀ/ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਹੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਨਾ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ/ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੈਰੀਅਰ ਦੌਰਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

- (1) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 130 ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ 1973 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 307 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 3/12/15 ਆਈ.ਪੀ. ਐਕਟ, 123 ਕਸਟਮ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ.ਲੋਪੋਕੋ, ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਜੀਠਾ।
- (2) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 185 ਮਿਤੀ 23 ਮਈ, 1976 ਧਾਰਾ 3 ਆਫੀਸ਼ੀਅਲ ਸੀਕਰੇਟ ਐਕਟ, 42/43 ਡੀਆਈਆਰ ਪੀਐਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ ਸੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਤਹਿਤ।
- (3) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 99, ਮਿਤੀ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 302/364/365/148/149/120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਪੀ.ਐਸ.ਘਰਿੰਡਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।
- (4) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 189, ਮਿਤੀ 15 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 307/ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਪੀ.ਐਸ. ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਐਸ. ਮਜੀਠਾ।
- (5) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 380, ਮਿਤੀ 20 ਜੂਨ, 1978 ਧਾਰਾ 9/1/78 ਓਪੀ ਐਕਟ,

ਪੀ.ਐਸ. ਸਦਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਅਧੀਨ।*

- (6) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 179, ਮਿਤੀ 20 ਮਈ, 1979 ਧਾਰਾ 9/1/78 ਓ.ਪੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੀ.ਐਸ.ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਡੀ. ਮਜੀਠਾ।
- (7) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ: 180 ਮਿਤੀ 20 ਮਈ 1979 ਧਾਰਾ 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੀ.ਐਸ.ਲੋਪੋਕੋ ਪੀ.ਡੀ.ਮਜੀਠਾ।
- (8) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 66 ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ 1986 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 61/1/14 ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੀ.ਐਸ.ਲੋਪੋਕੋ ਪੀ.ਡੀ ਮਜੀਠਾ।
- (9) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 198 ਮਿਤੀ 11 ਜੁਲਾਈ 1986 ਧਾਰਾ 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੀ.ਐਸ.ਲੋਪੋਕੋ ਪੀ.ਡੀ ਮਜੀਠਾ।
- (10) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 45, ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ, 1989 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 411/414 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., 25 ਅਸਲਾ ਐਕਟ, 18/61/85 ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ, ਟੀ.ਡੀ.ਪੀ. ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ. ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।
- (11) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ: 7 ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ 1991 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਆਈ.ਪੀ.ਐਕਟ, ਐਫ.ਐਕਟ 3 ਓ.ਐਸ. ਐਕਟ, 18/61/85 ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ.ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਡੀ.ਮਜੀਠਾ।
- (12) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 122, ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ 1994 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 3 ਓ.ਐਸ. ਐਕਟ, 18/61/85 ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ.ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਡੀ.ਮਜੀਠਾ।
- (13) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 163 ਮਿਤੀ 9 ਅਗਸਤ 1995 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 411/414 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., 25 ਅਸਲਾ ਐਕਟ, 18/61/85 ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ ਐਕਟ, 3 ਓ.ਐਸ.ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ.ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਡੀ.ਮਜੀਠਾ।
- (14) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 4 ਮਿਤੀ 7 ਜਨਵਰੀ 1997 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 411/414 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., 25 ਅਸਲਾ ਐਕਟ, 18/61/85 ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ, 3 ਓ.ਐਸ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ.ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਡੀ.ਮਜੀਠਾ।
- (15) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 115 ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 489-ਬੀ, 489-ਸੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਪੀ.ਐਸ.ਬਸਤੀ ਜੋਧੇਵਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ।
- (16) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ: 336 ਮਿਤੀ 18 ਅਗਸਤ, 1999 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 354/506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਪੀ.ਐਸ. ਸਦਰ, ਜਲੰਧਰ।
- (17) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 73 ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਧਾਰਾ 489-ਬੀ, 489-ਸੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., 25 ਅਸਲਾ ਐਕਟ, 22/61/85/ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ.ਸਾਹਨੇਵਾਲ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ।

- (18) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 229 ਮਿਤੀ 19 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 411/414 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. 18/21/61/85 ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ ਐਕਟ, 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 14 ਐਫ ਐਕਟ, 3 ਓ.ਐਸ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ.ਲੋਪੋਕੇ, ਪੀ.ਡੀ.ਮਜੀਠਾ.

ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ 35 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਉਪਰੋਕਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਸਕਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਨਾ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਐਫਆਈਸੀਐਨ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਅਤੇ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਸਨੇ ਕੋਫੋਪੋਸਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰੀ-ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(3) ਮਿਸਟਰ ਆਰ.ਐਸ.ਐਮ.ਆਰ.ਆਈ.ਆਰ.ਐਸ.ਈ.ਘਾਈ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਣਪਛਾਤੇ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ 1 ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਣਪਛਾਤਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:-

- (i) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 179, ਮਿਤੀ 20 ਜੁਲਾਈ, 1978 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9/1/78 ਓ.ਪੀ. ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ. ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਡੀ. ਮਜੀਠਾ—[ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ,— 2 ਮਾਰਚ, 1981 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ] ;
- (ii) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 180, ਮਿਤੀ 20 ਮਈ, 1979, ਧਾਰਾ 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੀ.ਐਸ. ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਡੀ. ਮਜੀਠਾ— [ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ,— 2 ਮਾਰਚ, 1981 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ] ;
- (iii) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 73, ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 2003, ਧਾਰਾ 489 ਬੀ, 489-ਸੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 22/61/85 ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ. ਸਾਹਨੇਵਾਲ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ— [ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ,— 24 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਮਈ, 2004];
- (iv) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 130, ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 1973 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 307 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 3/12/15 ਆਈ.ਪੀ. ਐਕਟ, 123 ਕਸਟਮ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ. ਲੋਪੋਕੋ, ਪੁਲਿਸ ਜਿਲ੍ਹਾ ਮਜੀਠਾ—[2 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਣਪਛਾਤੀ ਰਿਪੋਰਟ],
- (v) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 189, ਮਿਤੀ 15 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 307 ਆਈਪੀਸੀ, 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ. ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਐਸ. ਮਜੀਠਾ—[5 ਅਗਸਤ, 1997 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਣਪਛਾਤੀ ਰਿਪੋਰਟ]।
- (vi) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 45, ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ, 1989 ਧਾਰਾ 411/414 ਆਈਪੀਸੀ, 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 18/61/85 ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ, ਟੀਡੀਪੀ ਐਕਟ, ਪੀਐਸ ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ—[2 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਣਪਛਾਤੀ ਰਿਪੋਰਟ]।
- (vii) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 7, ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ, 1991 ਆਈਪੀਸੀ, ਐਕਟ, ਐਫ ਐਕਟ 3 ਓਐਸ ਐਕਟ, 18/61/85 ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ. ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਡੀ. ਮਜੀਠਾ —[22 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਅਣਪਛਾਤੀ ਰਿਪੋਰਟ]।
- (viii) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 122, ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1994, ਆਈਪੀਸੀ 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 3 ਓਐਸ ਐਕਟ, 18/61/85 ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ. ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਡੀ. ਮਜੀਠਾ—[23 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਅਣਪਛਾਤੀ ਰਿਪੋਰਟ]।
- (ix) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 163, ਮਿਤੀ 9 ਅਗਸਤ, 1995, ਧਾਰਾ 411/414 ਆਈਪੀਸੀ, 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 18/61/85 ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ, 3 ਓਐਸ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ. ਲੋਪੋਕੋ, ਪੀ.ਡੀ. ਮਜੀਠਾ - [21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਣਪਛਾਤੀ ਰਿਪੋਰਟ].

- (x) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 4, ਮਿਤੀ 7 ਜਨਵਰੀ, 1997, ਧਾਰਾ 41/414 ਆਈਪੀਸੀ, 25 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 18/61/85 ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ, 3 ਓਐਸ ਐਕਟ, ਪੀ.ਐਸ. ਲੋਪੋਕੇ, ਪੀ.ਡੀ. ਮਜੀਠਾ - [30 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਣਪਛਾਤੀ ਰਿਪੋਰਟ] .
- (xi) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ: 115, ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ, 2003, ਧਾਰਾ 489-ਬੀ, 489-ਸੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਪੀ.ਐਸ. ਬਸਤੀ ਜੋਧੇਵਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ - [ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼]।

ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 115, ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ 2003 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ , - ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 229, ਮਿਤੀ 19 ਅਗਸਤ, 2004 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-7 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਅਧੂਰੇ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ 18 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 12 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਣਟਰੇਸਡ/ਕੈਸਲੇਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 21 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 73 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਰਮਦਾਸ ਸ਼ਾਮਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਰਮੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਅੱਯਾ ਉਰਫ ਅਯੂਬ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਅਤੇ ਆਸ਼ਾਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸ਼ਿਵਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , (4).

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ, ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ, ਦਰਸ਼ਨ ਲਾਈ, ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਨ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਆਧਾਰ ਹੈ

ਕਿ ਕੋਫੋਪੋਸਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ, ਲਿਜਾਣ ਅਤੇ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਐਕਟ, 1985 ਹੈ, ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਡਰਾਫਟ 'ਤੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 16 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 7 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 45 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋਈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਏਆਈਆਰ 1989 ਐਸਸੀ 1282

AIR 1989 SC 1881 1989 CAR 29 (SC)

ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 447

(1)

(2) ਹਰੀਸ਼ ਪਾਹਵਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (5) ਆਰ. ਪੌਲਸਾਮੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼

(3) ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (6) ਅਤੇ ਵਨਮਤੀ ਸੇਲਵਮ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ

(4)

ਹੋਰ, (7) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀ 19 ਅਗਸਤ, 2004 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 229 ਮਿਤੀ 19 ਅਗਸਤ, 2004 ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 10 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਭਾਵ 1 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ 3 ਮਹੀਨੇ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਿਛਲੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਠਜੋੜ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ' ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ

ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਗਠਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਥ, ਜੋ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਤੋਲਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(6) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, *itheilearnedeState1* ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਸਮੱਗਲਰ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਐੱਸ

- (5) 1982 CLR 65
- (6) 1999 (2) CC ਕੇਸ (SC) 50
- (7) 1998 (5) SCC 510

ਉਪਰੋਕਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਥਿਤ ਮੁਸਲਿਮ ਸਮੱਗਲਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰੋਂ ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਸਪੋਰਟ ਐਕਟ, ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਫੀਸੀਅਲ ਸੀਕਰੇਟਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਕਾਊਂਟਰ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਸਪੁਰਦਗੀਆਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੇਸ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਾ ਲੋਪੋਕੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੰਡ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹੋਰਨਾਂ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੈੱਟਵਰਕਿੰਗ ਹੈ।

(7) ਲਰਨ ਲਰਨਡੇਸਟੇਟਆਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 12 ਨਵੰਬਰ, 1976 ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 6092 ਮਿਤੀ 23 ਜੂਨ, 1988 ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ / ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮਗਲਿੰਗ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਰੀਬ 10 ਵਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲੀ | ਸਿੱਖਿਅਕ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੋਸ਼ ਚੋਸ਼ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਖੁਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਯੋਜਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਮੌਜੂਦਾ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਚੋਸ਼ ਲਾਏ ਹਨ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 115, ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੀ ਧਾਰਾ 489-ਬੀ, 489-ਸੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਪੀ.ਐਸ ਬਸਤੀ ਜੋਧੇਵਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 500 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਕਲੀ ਨੋਟ 2,50,000/. ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਡਿਟੇਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(8) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ COFEPOSA ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਡਿਊਟੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਭਾਵ ਕਿ ਤਸਕਰੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਹੇਮਲਤਾ ਕਾਂਤੀਲਾਲ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (9)।** ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਮੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਜ਼ਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਵਾਜ਼ਬ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਓਵਰਲੈਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਏਆਈਆਰ 2000 ਐਸਸੀ 2924

(9) ਏਆਈਆਰ 1982 ਐਸਸੀ 8

ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਸਮੱਚੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

(11) AIR 1995 S.C. 728

ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਯੋਜਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਤਸਕਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ।

(10) ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(11) ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ 18 ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸੋਨਾ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ, ਲਿਜਾਣ ਅਤੇ ਛੁਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਿਵਦੇਸ਼ੀ ਮੱਦਰਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 18 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 3 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 8-9 ਕੇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ (i) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 115, ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ, 2003, ਧਾਰਾ 489-ਬੀ, 489-ਸੀ ਆਈਪੀਸੀ ਪੀਐਸ ਬਸਤੀ ਜੋਧੇਵਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ (ii) ਧਾਰਾ 489-ਬੀ, 489 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 73, ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 2003 -ਸੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., 25 ਅਸਲਾ ਐਕਟ, 22/61/65/ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ, ਸਾਹਨੇਵਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ। ਦੋ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 115, ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ, 2003, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਖੋਪ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇੰਡੀਕਾ ਕਾਰ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਪੀਬੀ-07-ਜੇ-9979 ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖੇ ਗਏ 2.50 ਲੱਖ ਦੇ ਨਕਲੀ ਨੋਟ ਪੁਲੀਸ ਨਾਕਾ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਾਬੂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੁੜ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕੀ ਹਨ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਭਾਵ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 73, ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਲੋ ਹੈਰੋਇਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 19 ਅਗਸਤ, 2004 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ

ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਟਰੇਸਡ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ/ਅਣਟ੍ਰੇਸਡ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਣ-ਟ੍ਰੇਸਡ / ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਅਣਪਛਾਤੇ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਖੁਦ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਸੰਗਠਿਤ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਸਕਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

(12) ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਜਾਂ ਰੱਦ/ਅਣਟ੍ਰੇਸਡ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 3 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੋਧਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਵਾਜ਼ਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਬੂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਮੁੱਢਲਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ- ਕੀ ਅਣਟਰੇਸਡ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਰਾਹ ਜਾਂ ਹੋਰ? ਐਸ.ਕੇ. ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਨਿਜ਼ਾਮੁਦੀਨ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (10) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਕਿ:-

“ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੌਤਿਕ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਫਿਲਹਾਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਰਿਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰੇ। (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਸ ਮਹਤੋ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਬਰਦਵਾਨ (11) ਆਸ਼ਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸ਼ਿਵਰਾਜ, ਐਡੀਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਸੁਪਰਾ)।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਗਠਨ, ਜਿਸਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ, ਜੋ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਗੇ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਸੀ. ਨੰ. 6, 7 ਅਤੇ 17 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ/ਅਣਦ੍ਰੋਸ਼ਡ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਨ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਿਟੇਨੂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ